

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 12.

V Ljubljani, 1. decembra 1890.

Leto XX.

Sinica činžara.

Činžarara činžara!
Zima huda je prišla.
Sneg zapadel je zemljó,
Kdo ta mraz prenašal bo! —

Činžarara činžara!
Nimam, nimam živeža.
Moj želodček prazen je —
Prosim, dajte vbogajme!

Činžarara činžara!
Drevje polno je snegá.
Tam mi živež bil je prej,
Sredi sadonosnih vej.

Činžarara činžara!
Vsa golazen je pošlá.
Hrôsti, črvi, múhice,
Skrile so se v lúknjice.

Činžarara činžara!
Kdor premore, naj mi dá
Kaj drobtiníc, krúheka,
Próseka al' óvseka.

Činžarara činžara!
Kdo li mene ne pozná?
Saj vse leto sem pri vas
Prepevála kratek čas.

Činžarara činžara!
Zopet zima bo prešla.
In vzpomládi — kot nekdáj
Vam povrnem vse nazaj!

Alojzij K. Sežunov.

